

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

5. OKTOBER – 18. OKTOBER 2025.

27. ALM. SØNDAG. 1L.: Hab 1,2-3; 2,2-4; 2L.: 2 Tim 1,6-8.13-14.; Ev.: Luk 17,5-10.

På den tid apostlene sagde til Herren: »Giv os en større tro!«

Herren svarede: »Havde I en tro som et sennepsfrø, kunne I sige til dette morbærtræ: Ryk dig op med rode, og plant dig i havet! og det ville adlyde jer.

Hvis en af jer har en tjener, som pløjer eller er hyrde, vil han så sige til ham, når han kommer hjem fra marken: Kom straks og sæt dig til bords? Vil han ikke tværtimod sige: Lav mad til mig og bind kjortlen op om dig og vart mig op, mens jeg spiser og drikker; bagefter kan du selv spise og drikke. Mon han takker tjeneren, fordi han gjorde det, han har fået besked på?

Således også I: Når I har gjort alt det, I har fået besked på, skal I sige: Vi er unyttige tjenere, vi har kun gjort, hvad vi skulle gøre.»

Troen på Gud er en nådegave, som vi mennesker modtager ved Dåbens sakramente. Når vi bliver genfødt af vand og Helligånd, indlemmes vi i Guds folk, og dermed får vi del i Kirkens fællesskab. I Jesus Kristus kan vi kalde hinanden brødre og søstre, fordi vi skal elske vor næste som os selv, sakramentets kraft forpligter os til et ansvar, selv for vores fjender.

Denne nådegave, troens flamme, der symboliseres ved dåbslyset, tændt ved Påskelyset, altså et tegn på Kristus, skal bevares mod synden og videregives til andre mennesker, der måske stadigvæk venter på at blive inviteret til et fællesskab med Vorherre og Hans fåreflok. Det er derfor så vigtigt, at alle, og ethvert kristent menneske, skal vidne om sin tro overfor verden.

Når Apostlene vil gerne have, at deres Herre og Mester giver dem større tro, så er det fordi de er klare over, at troens gave kun kan blive større og mere effektiv, hvis det er Jesus, der giver os den. Ingen, selv de klogeste og de frommeste mennesker, kan gøre deres tro større. Når vi betragter helgenernes liv, kan vi sagtens lægge mærke til, hvordan de har formået at gøre deres liv til hellighed, netop ved at afspejle Guds billede igennem deres personlige tro.

Men troens nådegave er, ligesom så mange andre gaver, tilbøjelig til at gå tabt, hvis man ikke passer godt på den. Hvem kan huske den julegave, man fik for ti år siden af sin kære familie eller nære venner? Dengang, for mange, rigtig mange år siden, jeg blev båret til kirken af mine forældre og faddere,

blev det også en kolossal gamechanger i mit liv, og bortset fra nogle enkelte fotografier, sker der ikke længere noget specielt, som vil markere denne begivenhed i dag.

Skulle man ikke fejre sin dåbsdag på en behørig vis, når det præcis var dette sakramente, som blev begyndelsen på min kristne tro, en ægte genfødsel til livet i troen? De fleste mennesker kan slet ikke huske datoen for deres dåb, og de færreste gør en indsats for at mindes deres kristne rødder. Men vi skal leve i en bevidsthed om, at troen på Gud er den mest dyrebare gave i vores liv, fordi den bringer os direkte foran Guds trone i Himlen. En gave til fælles gavn, derfor skal den mangfoldiggøres og udvides hele tiden, så også andre mennesker kan få del i Guds kærlighed.

Når Gud er uendelig stor, betyder det, at også troen på Ham ingen grænser kender. Jeg skal ikke beholde min skat kun for mig selv, egoistisk glæde mig over Guds rundhåndethed, mens andre mennesker holdes udenfor. Kristendom i sin bedste udgave er en religion, som kalder Guds børn til fællesskab i én og samme Ånd, Helligånden, Trøsteren, der skal vejlede os til hele sandheden.

Min tro gør mig rigtig stolt over at være den, jeg er, takket være Jesu Kristi offer på korset. Det vil altså sige, at jeg ikke har noget personligt, som jeg kan være stolt af, eller sætte min lid til. Alt, hvad jeg kan lovprise og være glad for, kommer fra min Herre og min Gud, Jesus Kristus. Og hvis der er noget, som jeg gør godt i mit liv, som bærer troens frugt, så kommer det alt sammen fra Gud. Jeg er kun en unyttig tjener for Vorherre, som skal arbejde for Guds Riges skyld her på jorden, uden at forvente noget til gengæld for min indsats.

Taksigelse, det er det rigtige ord, der skal kendetegne os Kristne, når vores vidnesbyrd skal være ægte. Hver eneste hellige messe er den bedste taksigelse, vi kan bringe til Gud, for den uendelige kærlighed, Gud har elsker os med.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /
www.digteren.dk

PAVENS INTENTION

OKTOBER

[For samarbejde mellem forskellige religiøse traditioner](#)

Lad os bede for, at troende i forskellige religiøse traditioner må arbejde sammen om at forsvare og fremme fred, retfærdighed og menneskeligt broderskab.

LITURGISK KALENDER

6. MANDAG I 27. alm. uge. Jon 1,1–2,1.11.; Luk 10,25-37.

✚ Du løftede mig op af graven.

7. TIRSDAG. Den salige Jomfru Maria af Rosenkransen

Jon 3,1-10.; Luk 10,38-42. eller ApG 1,12-14.; Luk 1,26b-38.

✚ Hvis du vogtede på skyld, Herre, hvem kunne da bestå?

✚ Den Mægtige har gjort store ting mod mig; helligt er hans navn.

8. ONSDAG. Jon 4,1-11.; Luk 11,1-4.

✚ Herre, du er barmhjertig og rig på nåde.

9. TORSDAG. Mal 3,13–20a.; Luk 11,5-13.

✚ Lykkelig den mand, der tager sin tilflugt til Herren.

10. FREDAG. Joel 1,13-15; 2,1-2.; Luk 11,15-26.

✚ Herren dømmer verden med retfærdighed.

11. LØRDAG. Joel 4,12-21; Luk 11,27-28.

✚ I retfærdige, glæd jer i Herren.

12. 28. ALM. SØNDAG. 1.L.: 2 Kong 5,14-17; 2.L.: 2 Tim 2,8-13.

Ev.: Luk 17,11-19.

✚ Herren har kundgjort sin frelse for folkenes øjne.

13. MANDAG I 28. alm. uge. Rom 1,1-7.; Luk 11,29-32.

✚ Herren har kundgjort sin frelse.

14. TIRSDAG. Rom 1,16-25.; Luk 11,37-41.

✚ Himlen fortæller om Guds herlighed.

15. ONSDAG. Skt Teresa af Jesus, (af Avila) jomfru og kirkelærer

Rom 2,1-11.; Luk 11,42-46.

✚ Herre, du vil gengælde enhver efter hans gerninger.

16. TORSDAG. Rom 3,21-30a.; Luk 11,47-54.

✚ Hos Herren er der troskab, hos ham er der altid udfrielse.

17. FREDAG. Skt Ignatius af Antiochia, biskop og martyr

Rom 4,1-8.; Luk 12,1-7.

✚ Du er min tilflugt; med frelsens glæde omgiver du mig.

18. LØRDAG. SKT LUKAS, evangelist 2 Tim 4,10-17b.; Luk 10,1-9

✚ Dine hellige, Herre, vil gøre dit riges herlighed kendt!

Hver søndag i oktober, før messen kl. 9.30, beder vi Rosenkransen.

Pave Leo XIV opfordrer os til at bede især for fred i verden i denne måned.

Rosenkransen bedes også i vores kirke hver torsdag kl. 16.30.

En effektivt medicin.

Således virker Gud i verden, at jo mere stolte, arrogante, indbildske og selvsikre tiderne er, desto ydmygere tjenere sender Han til verden.

Hvem frelste verden i kapitalismens tidlige periode? Den fattigste Frans af Assisi! Ikke de velhavende benediktinerklostre, men broderen til "Søster Fattigdom". Sådan en sendte Gud, for at frelse verden. Hvem frelste verden i de storslåede franske kongers periode, hvor rigdom, diademer og al denne jords stolthed var koncentreret i adelens hoffer og gemakker? De fattiges skytshelgen, Vincent af Paul. Dette er tydeligvis Guds metode!

Og hvem frelser verden kontinuerligt og effektivt, hvis ikke Ancilla Domini – Herrens tjenerinde? Fattig og ydmyg! Hun tilslører ikke Gud, kun minder om Ham.

Den hellige Rosenkrans vækker vores særlige tillid i disse tider. Det er en ydmyg, men alligevel så effektiv medicin, selv i de farligste dage.

Måske er Rosenkransen så effektiv, fordi den er en handling af dyb ydmyghed og samtidig en bekendelse af levende tro; den udtrykker de dybeste tanker og de enkleste menneskelige ord i lovprisning af den helligste Treenighed ved Jomfru Marias formidling; med en krans af roser forener den spædbørn, doktorer, og de skriftkloge i én, bedende Kirke.

Jo mere selvretfærdige mennesker er, jo mere de synder af stolthed over for Gud, desto mere har de brug for ydmyge handlingsmidler til at finde balance. Rosenkransen er de små, og de ydmyges, bøn. Rosenkransens konstante, udholdende og tålmodige bøn, bedt af disse mennesker, udfører mirakler.

Men den hellige Rosenkrans er også Kirkens mest ophøjede ånders bøn; det er teologers, doktorers, tænkeres og helgeners bøn. For den hellige Rosenkrans forener vidunderligt tankernes bøn med læbernes bøn, idet den inviterer os til at overveje historien om Kristi Herrens kærlighed på jorden, samtidig med at den kalder os til Marias englelige lovprisninger, tålmodigt forkyndt med vores læber. I rosenbladene, i Englehilsnerne, indhyller vi vores bedste tanker om Herren Jesus, idet vi følger den himmelske Faders eksempel og beskytter Ham med Marias jomfruelige legeme. Rosenkransen er toppen af bønnens enkelthed, og samtidig toppen af teologisk dybde, for den forener de enfoldiges hvirken med teologernes tanker.

Den salige kardinal Stefan Wyszyński